

Otwock; w województwie stanisławowskim—Jaremce, Tatarów i Worochta.

Stacje kolejowe, do których zalicza się dane uzdrowisko, o ile nie jest położone bezpośrednio przy stacji kolejowej, ustala odnośna dyrekcja kolejowa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1925 r. i obowiązuje do dnia 15 maja 1926 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnier*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

782.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 20 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, obowiązującej od dnia 1 maja 1925 r.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57; poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, obowiązującej od dnia 1 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 293) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W art. 52 p. 4 umieszcza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) Za dezynfekcję i oczyszczenie wagonów kolej pobiera opłatę, określoną w wykazie opłat dodatkowych (Część II Taryfy)”.
W art. 58 Post. wyk. do p. 5 zastępuje się post. wyk. I i II o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) I. Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki wagonowej nie wykaże różnicy większej nad 2% od wagi, podanej w liście przewozowym, to kolej nie pobiera opłaty za ważenie”.

„(Post. wyk.) II. Jeżeli sprawdzenie wagi własnej wagonu na żądanie osoby, uprawnionej do rozporządzania przesyłką nie wykaże różnicy większej nad 2% od wagi uwidocznionej na wagonie, kolej pobiera opłatę za ważenie, przewidzianą w wykazie opłat dodatkowych (Część II Taryfy)”.
W art. 59 p. 3 w post. wyk. I dodaje się zdanie nowe treści następującej:

„Za przechowanie nadwyżki na składzie, kolej pobiera opłatę, przewidzianą w wykazie opłat dodatkowych (Część II Taryfy)”.
W postanowieniu wykonawczym III do tegoż artykułu skreśla się końcowe brzmienie od słowa

„oraz” i wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Jeżeli skutek tych czynności nastąpiło przetrzymanie wagonu kolej pobiera postojowe, nie więcej jednak, jak za jedną dobę (Wykaz opłat dodatkowych) Część II Taryfy”.

Postanowienie wykonawcze IV tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„(Post. wyk.) IV. Jeżeli przeładowanie, poprawienie, względnie załadowanie innym sposobem przesyłki wagonowej musi być dokonane wskutek wadliwego przez nadawcę skutecznego załadowania, nie dającego się stwierdzić zewnątrznie przy przyjęciu przesyłki na stacji nadawczej, wówczas koszty tych czynności ponosi odbiorca względnie nadawca. Jeżeli skutek tych czynności nastąpiło przetrzymanie wagonu, kolej pobiera postojowe, nie więcej jednak, jak za jedną dobę (Wykaz opłat dodatkowych) Część II Taryfy.

Z odładowaną zaś częścią przesyłki postępuje się w myśl postanowienia wykonawczego I i II oraz III, ustęp pierwszy”.

Dodaje się post. wyk. V o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) V. Jeżeli kolej przesyłkę wagonową musi przeładować, poprawić lub w inny sposób załadować nie z winy nadawcy, to wykonywa ona te czynności bezpłatnie, odładowaną zaś część przesyłki przewozi dalej również bezpłatnie”.

W art. 60, p. 1 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. W razie ujawnienia niezgodnego z rzeczywistością oznaczenia zawartości, wagi lub ilości sztuk przesyłki, w razie przeciążenia wagonu, jak również w razie zaniedbania przepisów ostrożności, wskazanych w załączniku B, kolej pobiera następujące dopłaty bez względu na to, czy zachodzi wina nadawcy, czy nie”.

W p. 1 c) tegoż art. w wierszu drugim skreśla się słowo „wymiarami”, a w wierszu czwartym słowo „istotnej” zastępuje się słowem „rzeczywistej” oraz skreśla się słowo „wymiaru”.

W p. 1 l) w wierszu czwartym skreśla się słowo „wymiaru”, zaś w wierszu siódmym słowa: „wskazanego w liście przewozowym towaru”, zastępuje się słowami: „wskazanej w liście przewozowym przesyłki”, a w wierszu ostatnim słowa „nadanego do przewozu towaru” zastępuje się słowami „nadanej do przewozu przesyłki”.

W art. 70 w post. wyk. I do p. 4 w szóstym wierszu słowa „przy izbach” zamienia się na słowo „izb” oraz w wierszu siódmym słowa „przy innych organizacjach społecznych” zamienia się na słowa: „innych instytucyj gospodarczych”.

W art. 72 p. 3 w post. wyk. II słowo „zawia domienia” zastępuje się słowem „zaświadczenia”.

W art. 75 p. 7 w trzecim wierszu słowo „w ruchu” zamienia się na słowo „w przewozie”.

W art. 76 p. 1 post. wyk. III otrzymuje brzmienie następujące:

„(Post. wyk.) III. Jeżeli odbiorca chce upoważnić osobę trzecią do odbioru zawiadomień o przesyłkach dla niego nadchodzących lub do kwitowania z odbioru oraz odbioru tych przesyłek, musi złożyć stacji przeznaczenia odpowiednie oświadczenie i za-

opatrzyć tę osobę w pełnomocnictwo. Odnosne druki wydają stacje za opłatą, ustaloną w wykazie opłat dodatkowych (Część II taryfy).

W art. 77 p. 2 skreśla się post. wyk. I oraz w post. wyk. II skreśla się liczbę II.

W tymże art. p. 4 dodaje się post. wyk. I i II o brzmieniu następującem:

„(Post. wyk.) I. Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki wagonowej nie wykaże różnicy większej nad 2⁰/₀ od wagi, podanej w liście przewozowym, to kolej nie pobiera opłaty za ważenie”.

„(Post. wyk.) II. Jeżeli sprawdzenie wagi własnej wagonu na żądanie osoby, uprawnionej do rozporządzania przesyłką nie wykaże różnicy większej nad 2⁰/₀ od wagi, uwidocznionej na wagonie, kolej pobiera opłatę za ważenie, przewidzianą w wykazie opłat dodatkowych (Część II taryfy)”.

W art. 79 p. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Zawiadomienie uważa się za spełnione po upływie 12 godzin od chwili nadania listu na pocztę, 3 godzin od chwili nadania depeszy, przy zawiadomieniu zaś przez telefon lub przez posłańca — z chwilą nadania telefonogramu, względnie doręczenia zawiadomienia”.

W art. 84 w pierwszym wierszu słowo „straty” zamienia się na słowo „szkody”.

W art. 94 p. 1 b) dodaje się nowe zdanie o brzmieniu następującem:

„Jeżeli suma ta jest niższą od odszkodowania, określonego pod a), to można żądać tego ostatniego odszkodowania”.

W p. 2 b) tegoż artykułu w miejsce słów „nie wyżej jednak całkowitej sumy przewoźnego, zamieszcza się słowa, „do całej sumy ubezpieczenia” — oraz dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Jeżeli suma ubezpieczenia jest niższą od odszkodowania określonego pod a), to można żądać tego ostatniego odszkodowania”.

W p. 3 tegoż artykułu dodaje się słowa: „przy czem jednak stosuje się również postanowienie p. 1 b) zdanie drugie”.

W art. 99 w post. wyk. do p. 1 w piątym wierszu słowa: „przy izbach” zamienia się na słowo „izb”, oraz w wierszu szóstym słowa: „przy innych organizacjach społecznych” zamienia się na słowa: „innych instytucyj gospodarczych”.

§ 2. W załącznikach C № 1 i № 2 (wzory listu przewozowego) w górnej części na lewej stronie wzoru, obok obwódki na stempel kontrolny umieszcza się ramkę na stempel skarbowy, a w ramce, obwiedzionej grubemi linjami, zawierającej dane o wagonie, pod rubryką „№ listu przewozowego” dodaje się nową rubrykę „№ ceduły przewozowej”. Na lewej stronie przy rubryce „imię i nazwisko odbiorcy” dodaje się drugą wolną linię.

Na prawej stronie listu przewozowego u góry przestawia się rubryki: „Kwota zaliczenia (słowami)” i „Kwota zaliczki w gotówiznie (słowami)”. Pozycje w rubryce „Rachunek” ustala się w następującym porządku: „Zaliczka w gotówiznie”, „Zaliczenie”,

„Prowizja za zaliczkę w gotówiznie”, „Prowizja za zaliczenie”, „Opłata za ubezpieczenie dostawy przesyłki”, „Opłaty dodatkowe za”, następnie opuszcza się 5 linii, a na 6-ej zamieszcza się pozycję: „Przeżożne do”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1925 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

783.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 24 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 1 października 1923 r. o tymczasowym przewozie osób, bagażu i towarów na niektórych wąskotorowych kolejach państwowych znaczenia drugorzędnego.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 1 października 1923 r. o tymczasowym przewozie osób, bagażu i towarów na niektórych wąskotorowych kolejach państwowych znaczenia drugorzędnego (Dz. U. R. P. № 105, poz. 825) wprowadza się zmiany następujące:

W § 1 rozporządzenia skreśla się pozycję 1) z nazwą kolei „Dukszty — Druja” oraz pozycją 10) otrzymuje nowe brzmienie: „10) Konstantynów — Szematowo”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1925 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*